

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΙΙ

1. Παραθετικά επιθέτων και επιρρημάτων

α. Στα ομαλά δευτερόκλιτα επίθετα:

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ

-ο/ώτερος, -ο/ωτέρα/-ό/ώτερον

-ό/ώτατος/ -ο/ωτάτη/-ο/ώτατον

π.χ. πτωχότερος, πτωχότερα, πτωχότερον

π.χ. πτωχότατος, πτωχότατη/πτωχότατον

Τα παραθετικά των δευτερόκλιτων επιθέτων σχηματίζονται σε:

-οτερος –α -ον

Αν προηγείται του –ος:

1. Φύσει μακρά συλλαβή

- Μακρό φωνήεν (π.χ. ξηρός- ξηρότερος/ νοσηρός- νοσηρότερος)

- Δίφθογγος (π.χ. σπουδαῖος-σπουδαιότερος/δεινός-δεινότερος)

2. Θέσει μακρά συλλαβή

Βραχύ φωνήεν ακολοθούμενο από:

-Δύο ή περισσότερα σύμφωνα (π.χ. σεμνός-σεμνότερος/ ισχυρός- ισχυρότερος/ένδοξος-ένδοξότερος/θερμός-θερμότερος)

-Διπλό σύμφωνο (ζ,ξ,ψ)

– ωτερος- α –ον

Αν προηγείται του –ος

Βραχεία συλλαβή-- > βραχύ φωνήεν (ε, ο)

π.χ. ιερός-ιερώτερος/νέος-νεώτερος, σοφός-σοφώτερος

Όταν του –ος προηγούνται δίχρονα (α, ι, υ)

Γενικά τα δευτερόκλιτα επίθετα έχουν το δίχρονο της παραλήγουσας βραχύχρονο και συνεπώς έχουν ω στα παραθετικά τους (εκτός αν πρόκειται για θέση μακρόχρονη παραλήγουσα): άγιος, αγιώτερος, αγιώτατος// μιαρός, μιαρώτερος, μιαρώτατος// γλαφυρός, γλαφυρώτερος, γλαφυρώτατος.

Εξαιρούνται τα:

ΜΑΚΡΑ (- οτερος, -οτατος)

α. όσα επίθετα είναι σύνθετα με β' συνθετικό τις λέξεις: τιμή, νίκη, θυμός, ψυχή, λύπη, κίνδυνος: έντιμότερος, φιλονικώτατος, προθυμότερος, εύχυσότερος, άλυπότερος, άκινδυνότατος

β) Τα επίθετα άνιαρός, ισχυρός, έγκυρος, άκυρος

λιτός, ψιλός, σιμός (=με πλατειά μύτη), γρυπός (=κυρτός), άκρατος, φλύαρος, λαρός, τρανός

γ) Τα επίθετα κενός, ξένος, στενός ---> κενότερος, ξενότερος, στενότερος

β. στα τριτόκλιτα επίθετα σε

-ης, -ης, -ες

-ων, -ων, -ον

π.χ. θετικός: ἀληθής, ἀληθής, ἀληθές

εὐδαίμων, εὐδαίμων, εὐδαιμον

συγκριτικός: ἀληθέστερος, ἀληθεστέρα,

εὐδαιμόστερος, εὐδαιμονεστέρα,

ἀληθέστερον

εὐδαιμονέστερον

υπερθετικός: ἀληθέστατος, ἀληθεστάτη,

εὐδαιμονέστατος, εὐδαιμονεστάτη,

ἀληθέστατον

εὐδαιμονέστατον

Επίσης σε αυτήν την κατηγορία ανήκουν τα επίθετα **ἄκρατος, ἄσμενος, ἔρρώμενος (δυνατός), πένης**

γ. στα ανώμαλα που κατά κανόνα λήγουν σε -ίων, -ιστος

Τα ανώμαλα παραθετικά είναι αρχαιότερη μορφή των επιθέτων (αντίθετα τα ανώμαλα είναι υστερογενή και δημιούργημα της ελληνικής γλώσσας) και παρουσιάζουν ιδιορρυθμίες στις καταλήξεις τους και κυρίως στο θέμα τους, που διαφέρει από το θέμα του θετικού βαθμού.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ

Τα συνηθέστερα επίθετα αυτής της κατηγορίας αυτής είναι τα εξής:

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ	
1. καλός(=ωραίος)	ο/ή καλλίων	τό κάλλιον	κάλλιστος
2. μέγας	ό/ή μείζων	τό μείζον	μέγιστος
3. άγαθός (=γενναίος, ευγενής) (=καλός) (=ισχυρός) (=επιθυμητός)	ό/ή άμείνων ό/ή βελτίων ό/ή κρείττων ό/ή λῶων	τό άμεινον τό βέλτιον τό κρείττον τό λῶον	άριστος βέλτιστος κράτιστος λῶστος
4. κακός	ό/ή κακίων ό/ή χειρών	τό κάκιον τό χειρον	κάκιστος χείριστος
5. μικρός	μικρότερος ό/ή ελάττων ό/ή ἥττων	τό ἔλαττον τό ἥττον	μικρότατος ελάχιστος ἥκιστα (επίρρημα)
6. ολίγος	ό/ή μείων	τό μείον	ολίγοστος
7. πολύς	ό/ή πλείων	τό πλέον	πλείστος

Κλίνονται ως τριτόκλιτα επίθετα δικατάληκτα με 3 γένη:

Όνομ.	ὁ, ἡ βελτίων	τό βέλτιον	οἱ, αἱ βελτίον-ες / βελτίους	τά βελτίον-α/ βελτίω
Γεν.	τοῦ, τῆς βελτίον-ος	τοῦ βελτίον-ος	τῶν βελτίον-ων	τῶν βελτίον-ων
Δοτ.	τῶ, τῇ βελτίον-ι	τῶ βελτίον-ι	τοῖς, ταῖς βελτίο-σι	τοῖς βελτίο-σι
Αιτ.	τόν, τήν βελτίον-α/ βελτίω	τό βέλτιον	τούς, τάς βελτίον-ας/ βελτίους	τά βελτίον-α/ βελτίω
Κλητ.	ὦ βέλτιον	ὦ βέλτιον	ὦ βελτίον-ες/ βελτίους	ὦ βελτίον-α / βελτίω

ΆΛΛΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ:

A. Το επίθετο **άπλοῦς** καθώς και τα συνηρημένα β' κλίσης με β' συνθετικό το **νοῦς** σχηματίζονται με τις καταλήξεις –ούστερος, –ούστατος

B. Τα **επίθετα** **ἄχαρις, ἄρπαξ βλάξ, λάλος, κλέπτης, πλεονέκτης** σχηματίζονται με τις καταλήξεις –ίστερος, –ίστατος

Γ. Τα **επίθετα** **παλαιός, γεραιός, σχολαῖος** σχηματίζονται με τις καταλήξεις –αίτερος, - αίτατος

Παραθετικά επιρρημάτων:

A. ομαλά

ΘΕΤΙΚΟΣ

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ

Τρέπουμε το –ν της γενικής πληθυντικού του αρσενικού του επιθέτου σε –ς.

Είναι όμοιος με το **ουδέτερο του συγκριτικού βαθμού του επιθέτου στον ενικό.**

Είναι όμοιος με το **ουδέτερο του υπερθετικού βαθμού του επιθέτου στον πληθυντικό.**

Β. ανώμαλα:

ΘΕΤΙΚΟΣ	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ
εὖ	ἄμεινον, βέλτιον, κρεῖττον	ἄριστα, βέλτιστα, κράτιστα
κακῶς	χεῖρον, κάκιον	χειρίστα, κάκιστα
καλῶς	κάλλιον	κάλλιστα
μάλα	μᾶλλον	μάλιστα
ὀλίγον	μείον, ἔλαττον, ἥττον	ὀλίγιστα, ἐλάχιστα, ἥκιστα
πολύ	πλέον	πλεῖστον, πλεῖστα

Παρατηρήσεις:

α. Όλα τα επίθετα και τα επιρρήματα μπορούν να σχηματίσουν και περιφραστικά παραθετικά: ἐπιμελής, **μᾶλλον** ἐπιμελής, **μάλιστα** ἐπιμελής

ήδέως, **μᾶλλον** ήδέως, **μάλιστα** ήδέως

β. Δε σχηματίζουν παραθετικά τα επίθετα που σημαίνουν **ύλη** (π.χ. γήινος), **τόπο** (π.χ. θαλάσσιος), **χρόνο** (π.χ. θερινός), **μέτρο** (π.χ. σταδιαῖος), **συγγένεια** ή **καταγωγή** (π.χ. μητρικός), **μόνιμη κατάσταση** (π.χ. ἀθάνατος, νεκρός). Επίσης, πολλά σύνθετα με α' συνθετικό:

-το επίθετο **πᾶς** π.χ. πάνσοφος, πάντιμος, πάγκαλος

-το στερητικό **ἀ-** π.χ. ἀθάνατος, ἄυλος, ἄπνος, ἄψυχος

-την πρόθεση **ὑπέρ** π.χ. ὑπερμεγέθης, ὑπέρλαμπρος

- το **ἡμί-** π.χ. ἡμιθανής, ἡμιτελής

Εξάσκηση

Στο παρακάτω κείμενο να εντοπίσετε τα επίθετα και τα επιρρήματα και να γράψετε τα παραθετικά τους.

Ταῦτα καὶ τοιαῦτα πράττειν, Αἰσχίνη, τὸν καλὸν κάγαθόν πολίτην ἔδει, ὧν κατορθουμένων μὲν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶναι καὶ τὸ δίκαιως προσῆν, ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων τὸ γοῦν εὐδοκιμεῖν περίεστι καὶ τὸ μηδένα μέμφεσθαι τὴν πόλιν μηδὲ τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν· καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη, εἴπερ ἐκ ψυχῆς δίκαιας ἐγένετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προηρημένης, τοὺς καρποὺς ἔδει γενναίους καὶ καλοὺς καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων, πόρους χρημάτων, ἐμπορίου κατασκευὴν, νόμων συμφερόντων θέσεις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα.

Δημοσθένης, Περί του Στεφάνου, (18) 306, 309.

2. ΔΟΡΙΣΤΟΣ Β'

Εκπαιδευτικό Κέντρο

ΟΡΙΣΤΙΚ Η	ΥΠΟΤΑΚΤΙ ΚΗ	ΕΥΚΤΙΚ Η	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙ ΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑ ΤΟ	ΜΕΤΟΧ Η
ἔ-βαλ-ον	βάλ-ω	βάλ-οιμι	-		
ἔ-βαλ-εσ	βάλ-ης	βάλ-οις	βάλ-ε		βαλ-ών
ἔ-βαλ-ε	βάλ-η	βάλ-οι	βαλ-έτω	βαλ-εῖν	βαλ-οῦσα
ἐ-βάλ-ομεν	βάλ-ωμεν	βάλ-οιμεν	-		βαλ-όν
ομεν	βάλ-ητε	βάλ-οιτε	βάλ-ετε		

έ-βάλ-ετε βάλ-ωσιν βάλ-οιεν βαλ-όντων
 ἔ-βαλ-ον

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
έ-βαλ-όμην έ-βάλ-ου έ-βάλ-ετο έ-βαλ-όμεθα έ-βάλ-εσθε έ-βάλ-οντο	βάλ-ωμαι βάλ-η βάλ-ηται βαλ-όμεθα βάλ-ησθε βάλ-ωνται	βαλ-οίμην βάλ-οιο βάλ-οιτο βαλ-οίμεθα βάλ-οισθε βάλ-οιντο	- βαλ-οῦ βαλ-έσθω - βαλ-έσθε βαλ-έσθων	βαλ-έσθαι	βαλ-όμενος βαλ-ομένη βαλ-όμενον

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

- Το β' ενικό προστακτικής ενεργητικής φωνής των ρημάτων ἔρχομαι, εὕρισκω, λαμβάνω, λέγω και ὀράω-ῶ τονίζεται στη λήγουσα, όταν το ρήμα δεν είναι σύνθετο: ἐλθέ, εὐρέ, λαβέ, εἰπέ, ἰδέ, ἀλλά ἄπέλθε, παράλαβε.
- Ο αόριστος β' του λέγω στην οριστική είναι: εἶπον, εἶπας, εἶπε, εἶπομεν, εἶπατε, εἶπον. Επίσης, στην προστακτική είναι: εἰπέ, εἰπέτω και εἰπάτω, εἴπετε και εἴπατε, εἰπόντων και εἰπάτωσαν. Οι τύποι με -α προήλθαν από τον αόριστο α' εἶπα, ο οποίος δανείζει τους λίγους τύπους που σχηματίζει στον αόριστο β'.

Πίνακας συνηθέστερων ρημάτων με αόριστο β' *Εκπαιδευτικό Κέντρο*

ΡΗΜΑΤΑ	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ Η (Β'ΕΝΙΚΟ ΠΡΟΣ.)	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ Ο	ΜΕΤΟΧΗ
ἄγω	ἤγαγ-ον	ἀγάγ-ω	ἀγάγ-οιμι	ἄγαγ-ε	ἀγαγ-εῖν	ἀγαγ-ών
ἄγομαι	ἤγαγ-όμην	ἀγάγ-ωμαι	ἀγαγ-οίμην	ἀγαγ-οῦ	ἀγαγ-έσθαι	ἀγαγ-όμενος

αίρω	εἶλον	ἔλω	ἔλομι	ἔλε	ἔλεῖν	ἔλών
αίροῦμαι	εἰλόμην	ἔλωμαι	ἐλοίμην	ἐλοῦ	ἐλέσθαι	ἐλόμενος
αἰσθάνομαι	ἠσθόμην	αἴσθωμαι	αἰσθόιμην	αἰσθοῦ	αἰσθέσθαι	αἰσθόμενος
ἀμαρτάνω	ἦμαρτον	ἀμάρτω	ἀμάρτοιμι	ἄμαρτε	ἀμαρτεῖν	ἀμαρτῶν
ἀνέχομαι	ἦν-ε-σχόμην	ἀνάσχωμαι	ἀνασχοίμην	ἀνάσχου	ἀνασχέσθαι	ἀνασχόμενος
ἀπεχθάνομαι	ἀπηχθόμην	ἀπέχθωμαι	ἀπεχθόιμην	-	ἀπεχθέσθαι	ἀπεχθόμενος
ἀποθνήσκω	ἀπέθανον	ἀποθάω	ἀποθάοιμι	ἀπόθανε	ἀποθανεῖν	ἀποθανών
ἀπόλυμαι	ἀπολόμην	ἀπόλωμαι	ἀπολοίμην	ἀπολοῦ	ἀπολέσθαι	ἀπολόμενος-η-ον
ἀφικνούμαι	ἀφικόμην	ἀφίκωμαι	ἀφικόιμην	ἀφικοῦ	ἀφικέσθαι	ἀφικόμενος
βάλλω	ἔβαλον	βάλω	βάλομι	βάλε	βαλεῖν	βαλών
βάλλομαι	ἐβαλόμην	βάλωμαι	βαλοίμην	βαλοῦ	βαλέσθαι	βαλόμενος
γίγνομαι	ἐγενόμην	γένωμαι	γενοίμην	γενοῦ	γενέσθαι	γενόμενος
δάκνω	ἔδακον	δάκω	δάκοιμι	δάκε	δακεῖν	δακῶν
ἔπομαι	ἐσπόμην	σπῶμαι	σποίμην	σποῦ	σπέσθαι	σπόμενος
ἔρχομαι	ἦλθον	ἔλθω	ἔλθοιμι	ἔλθέ	έλθειν	ἐλθῶν
ἐρωτῶ	ἠρόμην	ἔρωμαι	ἔροίμην	ἔροῦ	ἐρέσθαι	ἐρόμενος
ἐσθίω	ἔφαγον	φάγω	φάγοιμι	φάγε	φαγεῖν	φαγῶν
εὐρίσκω	εὔρον (ἠῦρον)	εὔρω	εὔροιμι	εὔρέ	εὔρειν	εὔρών
εὐρίσκομαι	ἠύ(εὔ)ρόμην	εὔρωμαι	εὔροίμην	εὔροῦ	εὔρέσθαι	εὔρόμενος-η-ον
ἔχω	ἔσχον	σχῶ	σχοίην	σχές	σχεῖν	σχῶν

ἔχομαι	ἐσχόμην	σχῶμαι	σχοίμην	σχοῦ	σχέσθαι	σχόμενος
θέω-τρέχω	ἔδραμον	δράμω	δράμοιμι	δράμε	δραμεῖν	δραμών
θνησκω	ἔθανον	θάνω	θάνοιμι	θάνε	θανεῖν	θανών
ἴκνοῦμαι	ἄφ-ικόμην	ἀφίκομαι	ἀφικοίμην	ἀφικοῦ	ἀφικέσθαι	ἀφικόμενος
κάμνω	ἔκαμον	κάμω	κάμοιμι	κάμε	καμεῖν	καμών
κτείνω	ἔκτανον	κτάνω	κτάνοιμι	κτάνε	κτανεῖν	κτανών
λαγχάνω	ἔλαχον	λάχω	λάχοιμι	λάχε	λαχεῖν	λαχών
λαμβάνω	ἔλαβον	λάβω	λάβοιμι	λάβε	λαβεῖν	λαβών
λανθάνω	ἔλαθον	λάθω	λάθοιμι	λάθε	λαθεῖν	λαθών
λέγω	εἶπον	εἶπω	εἶποιμι	εἶπέ	εἶπεῖν	εἶπών
λείπω	ἔλιπον	λίπω	λίποιμι	λίπε	λιπεῖν	λιπών
λείπομαι	ἐλιπόμην	λίπομαι	λιποίμην	λιποῦ	λιπέσθαι	λιπόμενος
μανθάνω	ἔμαθον	μάθω	μάθοιμι	μάθε	μαθεῖν	μαθών
ὀλλυμαι	ἀπολόμην	ἀπόλωμαι	ἀπολοίμην	ἀπολοῦ	ἀπολέσθαι	ἀπολόμενος
ὀρῶ	εἶδον	ἴδω	ἴδοιμι	ἴδέ	ιδεῖν	ιδών
ὀρῶμαι	ειδόμην	ἴδωμαι	ιδοίμην	ιδουῦ	ιδέσθαι	ιδόμενος
ὀφλισκάνω	ᾠφλον	ὄφλω	ὄφλοιμι	ὄφλε	ὄφλεῖν	ὄφλών
πάσχω	ἔπαθον	πάθω	πάθοιμι	πάθε	παθεῖν	παθών
πείθω	ἔπιθον	πίθω	πίθοιμι	πίθε	πιθεῖν	πιθών

πείθομαι	ἐπιθόμην	πίθωμαι	πιθοίμην	πιθοῦ	πιθέσθαι	πιθόμενος
πίνω	ἔπιον	πίω	πίοιμι	πίε και πίθι	πιεῖν	πιών
πίπτω	ἔπεσον	πέσω	πέσοιμι	πέσε	πεσεῖν	πεσών
πυνθάνομαι	ἐπυθόμην	πύθωμαι	πυθοίμην	πυθοῦ	πυθέσθαι	πυθόμενος
τέμνω	ἔτεμον	τέμω	τέμοιμι	τέμε	τεμείν	τεμών
τίκτω	ἔτεκον	τέκω	τέκοιμι	τέκε	τεκεῖν	τεκόν
τρέπω	ἔτραπον	τράπω	τράποιμι	τράπε	τραπεῖν	τραπών
τρέπομαι	ἐτραπόμην	τράπωμαι	τραποίμην	τραποῦ	τραπέσθαι	τραπόμενος
τυγχάνω	ἔτυχον	τύχω	τύχοιμι	τύχε	τυχεῖν	τυχόν
τύπτω	ἔτυπον	τύπω	τύπομι	τύπε	τυπεῖν	τυπών
τρέχω	ἔδραμον	δράμω	δράμοιμι	δράμε	δραμείν	δραμών
ὑπισχοῦμαι	ὑπ-ε-σχόμην	ὑπόσχωμαι	ὑποσχοίμην	ὑπόσχου	ὑπόσχεσθαι	ὑποσχόμενος
φέρω	ἤνεγκον	ἐνέγκω	ἐνέγκοιμι	ἐνεγκε	ἐνεγκεῖν	ἐνεγκόν
φεύγω	ἔφυγον	φύγω	φύγοιμι	φύγε	φυγεῖν	φυγόν

Εκπαιδευτικό Κέντρο

Εξάσκηση

8. Να γράψετε το β' εν. και γ' πληθ. Αορίστου β' σε όλες τις εγκλίσεις των ακόλουθων ρημάτων:

αισθάνομαι ἀφικνοῦμαι λανθάνω γίγνομαι ἀποθνήσκω

Οριστική	β' εν γ' πληθ
Υποτακτική	β' εν. γ' πληθ
Ευκτική	β' εν. γ' πληθ
Προστακτική	β' εν. γ' πληθ

3. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
(ἐγώ)	διώκωμαι	διώξωμαι	δεδιωγμένος ὦ
(σύ)	διώκη	διώξη	δεδιωγμένος ἦς
(οὗτος)	διώκηται	διώξηται	δεδιωγμένος ἦ
(ἡμεῖς)	διωκόμεθα	διωξόμεθα	δεδιωγμένοι ὦμεν
(ὕμεῖς)	διώκησθε	διώξησθε	δεδιωγμένοι ἦτε
(οὗτοι)	διώκονται	διώξονται	δεδιωγμένοι ὦσι(ν)

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--	------------------	-----------------	---------------------

(ἐγώ)	γράφωμαι	γράψωμαι	γεγραμμένος ᾶ
(σύ)	γράφη	γράψη	γεγραμμένος ἦς
(οὗτος)	γράφηται	γράψηται	γεγραμμένος ἦ
(ἡμεῖς)	γραφώμεθα	γραψώμεθα	γεγραμμένοι ᾶμεν
(ὕμεῖς)	γράφησθε	γράψησθε	γεγραμμένοι ἦτε
(οὗτοι)	γράφονται	γράψονται	γεγραμμένοι ᾶσι(ν)

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
(ἐγώ)	πείθωμαι	πείσωμαι	πεπεισμένος ᾶ
(σύ)	πείθη	πείση	πεπεισμένος ἦς
(οὗτος)	πείθηται	πείσηται	πεπεισμένος ἦ
(ἡμεῖς)	πειθώμεθα	πεισώμεθα	πεπεισμένοι ᾶμεν
(ὕμεῖς)	πείθησθε	πείσησθε	πεπεισμένοι ἦτε
(οὗτοι)	πείθονται	πείσονται	πεπεισμένοι ᾶσι(ν)

4. ΕΥΚΤΙΚΗ

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ και ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
λύοιμι	λύσοιμι	λύσαιμι	λελυκώς-υῖα-ός
λύοις	λύσοις	λύσαις	εἶην, εἶης, εἶη
λύοι	λύσοι	λύσαι	
λύοιμεν	λύσοιμεν	λύσαιμεν	λελυκότες- υῖαι-
λύοιτε	λύσοιτε	λύσαιτε	ότα
λύοιεν	λύσοιεν	λύσαιεν	εἶμεν, εἶτε, εἶεν
λυοίμην	λυσοίμην	λυσαίμην	λελυμένος-η-ο
λύοιο	λύσοιο	λύσαιο	εἶην, εἶης, εἶη

λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύοιντο	λύσοιτο λυσοίμεθα λύσοισθε λύσοιντο	λύσαιτο λυσαιίμεθα λυσαιισθε λυσαιιντο	λελυμένοι,-αι,-α εἶμεν,εἴτε εἶεν
--	--	---	--

5. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ και ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
-- λύε λυέτω -- λύετε λύντων ή λυέτωσαν	-- λῦσον λυσάτω -- λύσατε λυσάντων ή λυσάτωσαν	-- λελυκώς-υῖα-ός ἴσθι ἔστω -- λελυκότες-υῖαι-ότα ἔστε ἔστων
-- λύου λυέσθω -- λύεσθε λυέσθων ή λυέσθωσαν	-- λῦσαι λυσάσθω -- λύσασθε λυσάσθων ή λυσάσθωσαν	-- λέλυσο λελύσθω -- λέλυσθε λελύσθων ή λελύσθωσαν

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΩΝ

ουρανικόληκτα (ρ. πράττομαι)	χειλικόληκτα (ρ. γράφομαι)	οδοντικόληκτα (ρ. κομίζομαι)
-- πέπραξο πεπράχθω --	-- γέγραψο γεγράφθω --	-- κεκόμισο κεκομίσθω --

πέπραχθε πεπράχθων ή πεπράχθωσαν	γέγραφε γεγράφθων ή γεγράφθωσαν	κεκόμισθε κεκομίσθων ή κεκομίσθωσαν
--	---------------------------------------	---

Εξάσκηση 3,4,5

Να γράψετε το β' και το γ' ενικό πρόσωπο Υποτακτικής, Ευκτικής, Προστακτικής σε όλους τους χρόνους.

Ρήμα	Ενεστώτας	Αόριστος	Παρακείμενος
έμπιστεύομαι			
γράφομαι			
διώκομαι			
κομίζομαι			

Δριμαροπούλου
Εκπαιδευτικό Κέντρο